

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

и елза

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на «Държавенъ ВѢСТНИКъ»
за въ Книжеството е 16 л., за повъръщане съ прибавление на пощен-
ските разноски.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страници 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до Държавенъ ВѢСТНИКъ, се испраща до
Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, четвъртъкъ 13 септември 1884 год.

Брой 82.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Просвещението.

Указъ

№ 106.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България

По предложението на Нашия Министър на Народното Просвещение, представено Намъ съ до-
клада му отъ 6 септември 1884 г. подъ № 2947,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ В. Д. Стоянова въ длъж-
ността Директоръ на Народната Библиотека съ
годишна плата шестъ хиляди лева.

II. Испълнението на настоящий указъ се въз-
лага на Нашия Министър на Нар. Просвещение.

Издаденъ въ София на 7 септември 1884 г.
По височайша заповѣдъ намѣстникъ на Негово
Височество, Предсѣдателъ на Министерский Съ-
вѣтъ и Министъръ на Финансите:

II. Каравеловъ.

Приподпись:

Министъръ на Народното Просвещение:

Р. М. Караболовъ.

Съ указъ подъ № 107 отъ 7 септември т. г.
премѣстява се отъ 1 септември тек. година
Севлиевския училищъ инспекторъ Н. Павловичъ
и инспекторъ на Кюстендилския учебенъ окръгъ,
Ив. Караполовъ, единиятъ на мѣстото на другия.

Съ указъ подъ № 111 отъ съща дата увол-
нява се отъ 1 октомври тек. година Клотилда
Цвѣтичъ отъ длъжността директорка на
Софийската дѣвическа гимназия, по собствено
нейно желание.

Съ указъ подъ № 112 отъ 3 септември т. г.
премѣстява се отъ 1 септември н. г. директо-
ръ на Царибродското трикласно училище Си-
меонъ Христовъ на същата длъжност въ Сили-
стренското трикласно училище.

Съ указъ подъ № 114 отъ съща дата на-
значава се отъ 1 септември н. г. Станимиръ
Станимировъ за първостепененъ учителъ въ Габров-
ската реална гимназия.

Съ указъ подъ № 115 отъ съща дата на-
значава се отъ 1 септември н. г. Маринъ Въчев-
аровъ за първостепененъ учителъ въ Габровската
реална гимназия.

Съ указъ подъ № 113 отъ 3 септември т. г.
премѣстява се отъ 1 септември н. г. Теодора
Панайотова, учителка въ образцовото училище при
Софийската дѣвическа гимназия, на същата длъж-
ност въ образцовото училище при Търновската
дѣвическа гимназия.

Съ указъ подъ № 119 отъ 1 септември т. г.
уволянява се отъ 1 септември т. г. Спасъ Вацовъ
отъ длъжността началникъ на отдѣление при Ми-
нистерството на Народното Просвещение като се
има предъ видъ за друга служба.

Съ указъ подъ № 120 отъ съща дата на-
значава се Спасъ Вацовъ отъ 1 септември н. г.
на длъжността първостепененъ учителъ въ Софий-
ската дѣвическа гимназия съ опредѣлената въ бюд-
жета за първостепенни учители заплата.

Съ указъ подъ № 124 отъ 3 септември т. г.
премѣстява се отъ 1 септември н. г. третосте-
пенния учителъ въ Софийската класическа гим-
назия Никола Петковъ на същата длъжност въ
Силистренското трикласно училище.

По Министерс. на Общ. Сгр. Земедѣлисто и Търговията.

Съ указъ подъ № 20 отъ 3 септември т. г. се постановява: да се взематъ отъ глава I § 10 по бюджета на Министерството на Правосѫдието, за тек. година 130000 лева за довършването зданието на Народното Събрание.

Съ указъ подъ № 21 отъ 7 септември т. г. се постановява: да се взематъ отъ глава IX, § 60 по бюджета на Министерството на Общите Сгради и пр., за текущата година 15000 лева, за обдържане на правителствените комисари при Русе-Варненската железница и за изучванието състоянието на тая железница.

Съ приказъ подъ № 65 отъ 11 септември т. г. Ф. Хаша се уволнява отъ длъжността кондукторъ на работитѣ по постройката зданието на учебната занаятчийница по собственото му желание, отъ 11 сѫщ.

Съ приказъ подъ №. 66 отъ сѫща дата, назначени врѣменно съ приказъ отъ 11 април 1883 год. подъ № 9 за магазинеръ-четоводител по изучванието на железно-пътната линия Свищовъ—София—Кюстендилъ, г. Заморски, се уволнява отъ тая длъжност и на мѣстото му се назначава Ив. Т. Бѣлолитовъ съ заплата по 200 лева на мѣсецъ, отъ 20 сѫщаго.

По Министерството на Финансите.

Съ указъ подъ № 106 отъ 8 тек. септември т. г. се постановява: по ст. I да се продължи контрактъ на оберъ-лѣсникъ Сейдъ отъ 1-й юлий до 1 октомври 1884 год. отъ което врѣме да се уволни отъ тая длъжност, и по ст. II да се отпуснатъ на сѫщия Сейдъ съгласно контрактъ му 2000 лева за завръщанието му обратно въ Германия.

Съ указъ подъ № 107 отъ сѫща дата уволнява се отъ 1 септември н. г. първия стенографъ при Народното Събрание А. Безешекъ отъ занимаемата му длъжност.

По Министерството на Вѫтрѣшните Дѣла.

ПРИКАЗЪ

№ 311.

На Трѣвненския околийския началникъ, Я. Ковачевъ, обявявамъ мърение, за дѣто на 12 ми-нилъ юлий, вечеръта, си е позволилъ да при-

слушва, що се говори за него по чужди кѫщи, и на заранта да привика въ канцеларията си и да иска насилиствено удовлетворение за докачение съ думи отъ единъ Трѣвненски гражданинъ, който, на гости и въ нетрезвенно положение въ кѫщата на свой роднинъ, блядословилъ, когато, ако Трѣвненченина подлежи на наказание за тая обида, Ковачевъ би трѣбвало да иска удовлетворение по законенъ редъ, сир. чрезъ надлежниятъ сѫдъ.

София, 8 септември 1884 година.

Министръ на Вѫтр. Дѣла: П. Р. Славейковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 312.

На Разградския окръженъ управител да се отпуснатъ отъ кредитъ показанъ въ бюджета на повѣреното ми Министерство за 1884 год. подъ глава XIII, § 44, 2102 лева 66 ст. за исплатление на законнитѣ наследници на бивши Разградски окръженъ управител Коста Теодоровъ съдържанието за врѣмето презъ което е билъ отстраненъ отъ длъжност сир. отъ 1 септември 1883 год. до 17 февруари т. г. тѣй като той следъ оправданието си въ края на мѣсецъ мартъ т. г. се поминалъ.

София, 8 септември 1884 г.

Министръ на Вѫтр. Дѣла: П. Р. Славейковъ.

Съ приказъ подъ №. 298 отъ 28 августъ т. г. на старшия полицейски стражарь отъ Балчикската околия В. Матева се разрѣшава едно-мѣсеченъ отпускъ по болестъ.

Съ приказъ подъ №. 299 отъ сѫща дата на приврѣменно и. д. началника на стопанското отдѣление при Министерството на Вѫтрѣшните Дѣла Хр. Гешевъ се продължава разрѣшението му отпускъ до 12 септември т. г.

Съ приказъ подъ №. 300 отъ сѫща дата на секретаръ при Тетевенското околийско управление М. Боянниковъ се разрѣшава едно-мѣсеченъ отпускъ по домашни причини.

Съ приказъ подъ №. 301 отъ сѫща дата на Севлиевския окол. началникъ Сп. Стояновъ се разрѣшава по домашни причини 20 дневенъ отпускъ, начинайки отъ 1 септември т. г.

Съ приказъ подъ №. 303 отъ 29 августъ т. г. на регистраторъ при Софийското окръжно управление К. Константиновъ се разрѣшава по домашни причини 15 дневенъ отпускъ, начинайки отъ 1 септември тек. година.

Съ приказъ подъ №. 305 отъ 31 истекшии августъ, на Разградский окр. управител Т. Джабаровъ се разрѣшава триседмиченъ отпускъ по домашни причини.

Съ приказъ подъ №. 306 отъ 1 септемврий и помощника на архивара при Министерството на Външнитѣ Дѣла Стоянъ Найденовъ се разрѣшава, по домашни причини, 15 дневенъ отпускъ начинайки отъ 3 того.

Съ приказъ подъ №. 307 отъ 5 септемврий, на старшии конни полицейски стражаръ въ Златишката околия Геор. Петровъ се разрѣшава, по домашни причини 20 дневенъ отпускъ, начинайки отъ 10 того.

Съ приказъ подъ №. 309 отъ 7 септемврий на регистратора при Търновското окръжно управление Тодоръ Атанасовъ се разрѣшава едно-мѣсеченъ отпускъ за поправление здравието му.

Съ приказъ подъ №. 310 отъ сѫща дата, на помощника на пристава въ I полицейски участокъ въ столицата Никола Бояджиевъ се разрѣшава, по домашни причини едномѣсеченъ отпускъ, начинайки отъ 10 того.

Съ приказъ подъ №. 317 отъ 10 септемврий разрѣшава се едно-мѣсеченъ отпускъ въ предѣлтий на Княжеството на Свищовский околийски лѣкаръ Д-ръ Павловичъ; отпуска му ще се счита отъ дена на тръгването му.

Съ приказъ подъ №. 318 отъ сѫща дата разрѣшава се едно-мѣсеченъ отпускъ на писаря при Търновската 1-во класна болница Георги Василевъ по болестъ начинайки отъ 15 септемврий до 15 октомврий н. г.

Съ приказъ подъ №. 319 сѫща дата разрѣшава се едно-мѣсеченъ отпускъ на ординатора при Търновската 1-во класна болница Д-ръ Ст. Антоновъ по семейни причини начинайки отъ 18-и септемврий до 18 октомврий.

Съ приказъ подъ №. 320 отъ сѫща дата назначава се фелдшера Г. Поповъ за Дрѣновский околийски фелдшеръ съ предвидената въ бюджета за тази година за тая длъжност плата, която плата да се счита отъ дена на встѫпванието му въ длъжностъ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданіята.

Съ приказъ подъ № 237 отъ 16 августъ т. г. разрѣшени съ докладъ №. 4597 15-дневенъ задграниченъ отпускъ, телеграфисту при Русенската станция Иос. Икономову, по причина на болестъ, се продължава още съ единъ-мѣсеченъ вѫ-

трѣшенъ; ревизору на телеграфнитѣ линии Шиварову, телеграфисту при Плевенската станция В. Петрову, на раздавачитѣ при Русенската станция Недѣлчева, Везирева и на раздавача при Гор. Орѣховската А. Пърцева, по болезнени и домашни причини се разрѣшава: на първий петъ-дневенъ, на вторий единъ-мѣсеченъ, а на тримата последни по петнадесетъ-дневенъ отпускъ;

Раздавача при Кнеженската станция Никола Чоловъ, за ограбване телеграфо-пощенскитѣ бери, и станционнитѣ вѣщи, се отчислява отъ длъжностъ отъ денътъ на даванието му подъ сѫдъ, а на негово място отъ сѫщото число се назначава жителя отъ с. Кнежа Симеонъ Ценовъ;

На жителя отъ г. Самоковъ, Мих. Х. Ивановъ, се позволява да изучва телеграфо-пощенската служба при Софийската станция, безъ производство на съдържание;

Понеже донесенията на главния инспекторъ на пощите и телеграфитѣ Кесякова, и на старшии механикъ Шапашникова, противъ завѣдующий Ташкесенската станция, Ив. Дончевъ се указаха не точни, то ст. V-та отъ приказа подъ №. 229 отъ 31 юлий се отмѣнява;

Статията X-та отъ сѫщия приказъ се тоже отмѣнява, тъй като Царибродский завѣдующий станцията Юр. Доновъ се отказа отъ премѣстването му, което той самъ бѣ пожелалъ;

Младшият писаръ при управлението И. Златевъ, по собственото му желание се уволява отъ длъжностъ отъ 17 августъ.

Съ приказъ подъ № 238 отъ 17 августъ т. г. на подначалника при Плевенската станция Васильева, на сортировача при Силистренската станция Вълкова и на пощалиона при Бълелската станция Георги Атанасова по домашни причини, а на телеграфиста при Софийската станция Вл. Иововича, и раздавача при сѫщата станция Ал. Манчова, по причина на болестъ, се разрѣшава на първий и на вторий по 25-дневенъ отпускъ, на третий двадесетъ-дневенъ, на четвъртий десетъ-дневенъ и на петий двадесетъ-дневенъ отпускъ. Въ отсѫтствието на вторий се командирова единъ отъ Русенските пощалиони;

Телеграфиститѣ отъ X класъ при Варненската станция Браиловъ и при Силистренската К. Свѣщаровъ, се размѣняватъ единъ съ другъ отъ първий идущий септемврий по взаимно съгласие;

Жителя отъ с. Изворъ Димитръ Антоновъ отъ първий юлий н. г. се назначава за раздавачъ при Изворската станция, на място вакантно.

Съ приказъ подъ №. 239 отъ 20 августъ т. г.,

разрешени съ приказъ №. 224 телрафисту при Свищовската станция, А. Краеву, тринеделен отпускъ, по болезни причини, се продължава още съ 20 дни. На подначалника при Търновската станция, Станиславова; на телрафистите при същата станция, Ивана Михайлова и Стефана Петрова; на курриера при Русенската станция, А. Минкова; на телрафиста при Софийската станция, Лабутова, и на надзорника при Бръзничката станция, Керефейски, по домашни причини, се разрешава: на първий четиридневенъ, на вторий шестдневенъ, на третий и четвъртий по единмѣсеченъ, на четири десетдневенъ, и на шестий тридневенъ отпускъ;

Степендианта при Кесаревската станция, Петър Н. Нановъ, отъ 1 идущий септемврий се уволява, по собствено желание.

Съ приказъ подъ №. 240 отъ 22 августъ т. г., сортировача при Тутраканска станция, Б. Чолаковъ, за улавяния въ укриване обратни расписки на препоръчени писма и за подозрѣние въ изгубвания и укривания на препоръчени писма и въобще за постоянна немарливост въ исполнение на служебнитѣ му обязанности се отчислява отъ служба отъ днесъ, а на негово място отъ 1 идущий септемврий се назначава Русенски пощенски Петър Дончовъ.

Съ приказъ подъ №. 241 отъ 23 августъ т. г., по ст. I разрешени съ приказъ №. 232 десетдневенъ отпускъ, телрафисту при Софийската станция, Н. Шивачеву, се продължава още съ 20 дни, а на завѣдующий Бълградчикската станция, А. Хаджиеву, се разрешава, по болезнени причини, единмѣсеченъ отпускъ, като въ отсѫтствието му станциията ще се завѣдва отъ Видински надзорникъ, Ив. Георгиевъ;

Раздавача при Каспичанска станция, В. Кочовъ, отъ 1 идущий септемврий се уволява, по собственото му желание, а на негово място се назначава, Ив. Жековъ;

Жителя отъ г. Трѣвна, Стефанъ Николовъ, отъ денътъ на встѣжванието му на длѣжностъ, се назначава за раздавачъ при Трѣвненската станция;

Жителя отъ г. Търново, Никола Н. Нотковъ, отъ денътъ на встѣжванието му въ длѣжностъ, се назначава за пощенски при Русенската станция, на място вакантно;

Статия II отъ приказа №. 225 се отменява, тѣ като началника на Добричката станция, Владигеровъ, по нѣманле на място не е можалъ да се въсползула отъ разрешението му отпускъ.

Съ приказъ подъ №. 242 отъ 25 августъ т. г.,

на подначалника при Ломската станция, Кобринова; на телрафиста при Русенската станция Маркова, и на раздавача при Цабродската станция, Иос. Костовъ, се разрешава по единмѣсеченъ отпускъ, на първий и третий, по домашни причини, а на вторий, по болесть;

Ташко Дойчиновъ и Денко Николовъ, се назначаватъ за пощенски отъ II разрядъ при Кюстендилската станция, а М. П. Стефановъ и Атанасъ Мановъ, за такива при Дубничката станция, отъ денътъ на встѣжванието въ длѣжностъ;

X-класният чиновникъ при Царибродската станция, Христо Марковъ, отъ 1 идущий септемврий се назначава за испитуемъ сортировачъ отъ IX класъ при Кюстендилската станция, на място вакантно.

Съ приказъ подъ №. 245 отъ 31 августъ т. г., по ст. I на началника на Разградската станция, А. Илиевъ, по важни домашни причини, и на телрафиста при Софийската станция, Византиева, по причина на болесть, се разрешава по единмѣсеченъ отпускъ;

По ст. II на Цана Панцева, жителка отъ г. Габрово, се позволява да изучва телрафо-пощенската служба при Софийската станция, безъ производство на съдържание, и

По ст. III жителя отъ г. Русе, Морисъ Есеназъ, бивши разсиленъ при закритото Австрийско писалище, отъ 22 текущий се назначава временно за писаръ при Русенската телрафо-пощенска станция, съ мясточна плата 60 лева.

Съ приказъ подъ №. 246 отъ 1 септемврий т. г., II-й подсекретарь при управлението, Св. Иововичъ, отъ първий того, се назначава за I-й подконтрольоръ отъ VI класъ при сѫщото управление, на място вакантно, като до окончателното назначение на намѣстника му и до второ распореждане, остане на занимание въ секретарското отдѣление.

Съ приказъ подъ №. 247 отъ 3 септемврий т. г., Илия П. Павловичъ, отъ денътъ на встѣжванието му на длѣжностъ, се назначава за телрафистъ отъ IX класъ при Софийската станция. Платата си получава отъ онази предвидена за II-й подконтрольоръ при управлението.

Раздавачъ при Разградската станция, Юрданъ Дацевъ и М. Нейковъ, по собствено желание, се уволяватъ първий отъ 26 миналий, а вторий отъ 1 того, и на мястата имъ отъ сѫщите числа се назначаватъ, въместо първий, Недю Ивановъ, а въместо вторий, Георги Петковъ, жители Разградски;

По Военното вѣдомство.

Негово Височество въ г. Варна на 1 септемврий 1884 г. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 50.

Уволянява се въ отпускъ за граница отъ Тетевенската №. 5 дружина Капитанъ Ершовъ, — на два мѣсесца.

Исклучава се изъ списъците умрѣлия отъ Пионернатата дружина Майоръ Лилиенфелдъ.

Подписьль: Военний Министръ, Генераль-Майоръ Князъ Кантакузинъ.

Негово Височество въ г. Варна на 2 септемврий 1884 год. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 51.

Уволяняватъ се въ отпускъ за граница отъ Габровската №. 18 дружина Капитанъ Нанерстковъ — на единъ мѣсецъ;

Отъ 1-ї Конни на Негово Височество полкъ Поручицитетъ Поповъ и Милушевъ и Подпоручикъ Пеневъ — тримата по на единъ мѣсецъ;

Отъ 2-ї Конни полкъ Ротмистръ Савойскии — на единъ мѣсецъ и Поручикъ Нановъ — на два мѣсесца;

Плевенския окръженъ Воински Началникъ Капитанъ Йовановъ — на единъ и половина мѣсесца;

Лѣкари на Радомирската №. 3 дружина Герасимовъ — на единъ мѣсецъ,

Помощника на Началника на Отдѣлението на Военното Министерство Поручикъ Зафировъ — на 12 дни.

Подписьль: Военний Министръ, Генераль-Майоръ Князъ Кантакузинъ.

Негово Височество въ г. Варна на 3 септемврий 1884 год. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 52.

Опредѣлява се на служба уволнения изъ Императорската Русска военна служба, свършилия курса въ Елисаветградското кавалерийско юнкерско училище съ звание подпрапорщикъ Славейковъ — въ 1-ї Конни на Негово Височество полкъ, Подпоручикъ.

Уволяняватъ се въ отпускъ за граница: Командира на 4 бригада Полковникъ Рѣдкинъ — на единъ мѣсецъ;

Варненския окръженъ Воински Началникъ Майоръ Токмачовъ — на два мѣсесца,

Командира на Провадийската №. 16 дружина Майоръ Аурениусъ — на единъ мѣсецъ.

Подписьль: Военний Министръ, Генераль-Майоръ Князъ Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 123.

За да се отмахне забѣлѣзаното разнообразие въ носяние на орденитѣ, Негово Височество изволи да заповѣда, щото всичкитѣ военни чинове, които иматъ ордени и медали — да ги носятъ за напредъ, както е показано на приложението тукъ чѣртежъ. Като обявявамъ това за рѣководство, добавямъ, че г-да офицеритѣ могатъ да носятъ орденитѣ си или като препъхватъ лентитѣ презъ петелкитѣ, които се напиватъ за това на мундира, или пѣкъ на особенни прѣжки; що се отнася до долнитѣ чинове, то лентитѣ за знаковете на отличия и медалитѣ, които сѫ намѣрватъ у тѣхъ, трѣбва непремѣнно да бѫдатъ нашивани на колодока отъ кора или тенекия. Височината, на която трѣбва да се носятъ орденитѣ и мѣстото за располагането имъ върху гжрдитѣ на мундира, а тѣй сѫщо и начинъ за напиването на лентитѣ — се вижда отъ прилагаемия чѣртежъ.

София, 31 августъ 1884 год.

Подписьль: Военний Министръ, Генераль-Майоръ Князъ Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 124.

Негово Височество, въ врѣме на пребиванието си въ г. Варна, на 30 минѣлий августъ, изволиъ да награди съ бронзова медаль „за заслуга“ ефрейтора отъ Провадийската №. 16 пѣша дружина Младенова за присъствието на духа и распоредителността, която той показаъ, като билъ началникъ на караула при Варненската болница, при отблъсваніе на опитванието, което направили затворниците за да избѣгнатъ.

София, 8 септемврий 1884 год.

Подписьль: Военний Министръ, Генераль-Майоръ Князъ Кантакузинъ.

ВѢДОМОСТЬ

за числото на юнкерите и въспитанниците въ
Военното на Негово Височество училищи, съ по-
казание подданството имъ.

	Младший общий классъ	Срѣдниятъ общий классъ	Старшиятъ общий классъ	1-и специалниятъ классъ	Всичко
Числото на учениците въ клас- совете: души	38	90	72	80	280
О тъ тѣхъ					
Български подданици	20	55	40	49	164
Румелийски »	8	25	26	23	82
Руски »	2	2	—	2	6*)
Турски »	8	6	3	5	22
Австрийски »	—	—	1	—	1**)
Срѣбски »	—	—	1	—	1
Румънски »	—	2	1	—	3
Всичко	38	90	72	80	280
Общо число на чуждите поддани- ци	18	35	32	31	146

*) Въ това число само единъ русинъ; а** останалите българи.

**) Чехъ.

Забѣлѣжки: 1. Турските подданици сѫ всичките българи изъ Македония.

2. Румънските подданици сѫ всичките българи изъ Добруджа.

3. Срѣбските подданици е българинъ изъ Пиротъ.

4. Австрийските подданици е чехъ — бившъ свое-
коштнитъ ученикъ отъ межевата школа. Зачисленъ е на
правителствено съдържане съ условие, че ще приеме
българско подданство. — Братът на този юнкеръ е
бившиятъ директоръ на стенографическото бюро.

Подданството на юнкерите и въспитанниците е показа-
зано по мѣсторожденето имъ, тѣ като мнозина отъ тѣхъ
нemогатъ да покажатъ за какви подданици се боятъ
родителите имъ, отъ които по-голѣмата частъ живѣятъ
въ предѣлите на Княжеството.

София, 7 септември 1884 год.

ДОКЛАДНА ЗАПИСКА

до

Министерски Съвѣтъ.

Общеприето е, че въ всяко едно частно дѣло,
при стремлението къмъ извѣстна цѣль, обръща се
по-преди сериозно внимание на всичките условия
въ онай сфера, въ която се дѣйствува, и изобщо
не се оставя на страна най-необходимото за по-
стигане желаемото нѣщо: тъмната неизвѣстностъ

и сѫществуващата каква-годѣ неопределѣлностъ се
премахватъ и се търсятъ възможните условия за
най-цѣлесъобразния начинъ въ дѣйствията, отъ
които зависи желаемата работа; създава се почва
за тѣзи дѣйствия, премахватъ се спѣнките, които
сѫ на пътя къмъ цѣльта, на кѫсъ, преди да се
работи нѣщо, трѣбва да се пресметва добрѣ, какво
има и какво нѣма.

Това основно трѣбование не по-малко значение
има и въ общественитетъ дѣла, а безмѣрната му
сила бие въ очи, щомъ стане дума поне за нѣкой
въпросъ по дѣржавните работи.

При преслѣдване даже на най-леки задачи
всяко едно правителство не може да игнорира това
основно требование.

Тѣй що, преди да се пристъпва къмъ сериозна
работка, неизбѣжно е констатирането положението,
въ което се дѣйствува и необходимите за дѣй-
ствование сили. Никаква нужда нѣма да се рас-
правя, че при онай многообразни и сложни задачи,
съ които е отрупано нашето правителство, нищо
не е направено поне да се видѣ, въ какво положение
се намиратъ най-важните извори, отъ които
дѣржавата черпи всичките си сили за своето сѫ-
ществование. На да ли ще е смѣлостъ да се каже,
че до днешния денъ правителството има твърдѣ
малко свѣдѣнія (а които има и тѣ сѫ распръс-
нати) по такива нѣща, които сѫ краеѫгъленъ
камъкъ на всяка една дѣржава изобщо, а на на-
шата особено. При пълното отсѫтствие на какви
да е положителни данни по икономическото положение
на България, мислѣ, че е на врѣме вече
да се пристъпи къмъ добиване сериозни свѣдѣ-
ния за България, които не само ще освѣтятъ
колко-годѣ общото положение на страната, но не
ще ще бѫдятъ излишни и за правителството, като
му дадутъ доста важни указания по въпроси, рѣ-
шенето на които има жизненно значение.

Стопанско положение на България е тѣй малко
извѣстно, щото само нѣкои и други единични
лица, които сѫ имали случай отблизо да видѣтъ
този или онзи край на дѣржавата, само тѣзи лица
могатъ съобщи нѣщо, но и това познание на да ли
ще може да претендира за общо едно заключение,
основано на строги систематически наблюдения.

Повечето же свѣдѣнія за България не отиватъ
по-надалечъ отъ познанията на твърдѣ ограничено
въ предѣлите си родно място.

Поради това за да престане България да се
смѣта отъ настъ самитъ като terra incognita, ще
ми се да мислї, че е неотложна необходимостъ
да се огледаме, да видимъ, какво имаме, какво

нѣмаме. Доста е наврѣмененъ въпроса за важни издирвания; освѣнъ, че ще може се получи една горѣ-долѣ правдива картина за българския бить отъ разни страни, възможно е да се получи такива данни, които ще обрисоватъ България, преди всичко, отъ най-важната страна — отъ материалната, сирѣчъ, ще може се получи опредѣлено понятие за най-важната основа на държавата.

Безъ да влизамъ въ по-нататъшни разяснения, струва ми се, че е врѣмо вече да се начне едно такова издирване, което отдавна се практикова въ цивилизираните земи.

До сега България има горѣ-долу опредѣлени данни само за населението. Но тѣзи данни не даватъ нищо освѣнъ едни голи, тѣй да кажѫ, цифри.

Каква полза (отъ обширенъ смисълъ) има страната отъ тази цифра за населението, когато сѫщеврѣменно не сѫ констатирани поне най-важните условия, въ които живѣе и дѣйствува това население. А че тѣзи условия сѫ сѫществено важни не иска распространяване.

До сега на да ли има какви-годѣ данни за ония даже богатства, които, споредъ общото признание, доста щедро сѫ распръснати отъ природата по цѣла България.

Даже единъ повърхностенъ погледъ върху тия богатства би ималъ не маловажно значение за познание отечеството, а едно систематическо изслѣдване ще посочи ясно какви производителни нѣща още не сѫ покътнати и какво може се очаква отъ тѣхъ за общото благосъстояние.

Нѣма още никаква възможност да се види до колко българина се показва енергиченъ въ борбата съ природата да се запази отъ стихии, до колко той е създалъ благоприятни условия за себе си и своята челядь за спазване своя организъмъ отъ вредни атмосферни влияния. Съ една дума нѣма каква-годѣ правдоиздобра характеристика на жилищата и другитѣ сгради: колко сѫ, какви сѫ, какво стопанско предназначение иматъ, до колко сѫ изложени на опустошащи стихии, които по нѣкога накърпватъ благосъстоянието на значителна massa население. Единъ отъ най-могъщите въ стопанския животъ и най-важния въ социалния бить стълбъ — земята не се знае, какъ се е расподѣлила между населението. Не е известно никакъ приблизително макаръ, каква площъ се намира въ частни лица за обработка и каква повърхност остава още небутната, които ще може се пръсна въ обращение за увеличение общата производителност.

Съмнително е, да сѫществуватъ макаръ какви-

годѣ указания, колко пространство оранъ има; не е опредѣлено никакъ какъвъ трудъ прилага населението за докарване земята въ такова положение, при което да се получава необходимата храна.

На дали има поне нѣщо положително, колко храна се изсъва и какъвъ плодъ се получава; до колко населението на известно място си устроиа благополучието съ обработване земята. Съ една рѣчъ земедѣлието — най-важното занятие у насъ и, по общо признание, основата на нашето сѫществование, не се знае какъ върви, на кѫде отива. Заедно съ земедѣлието, въ тъсянт смисълъ и другитѣ стопански клонове, — близо свързани съ обработвателното земята, не се представляватъ въ по-малка неизвестност; за ливадите и пасищата, горите и кориите твърдѣ е мѣжно да се допусне сѫществуванието даже на повърхностни познания, а камо ли положителни данни.

Нѣма никакви свѣдѣния за най-важния клонъ въ стопанството — за добитъка въ обширенъ смисълъ, а не въ твърдѣ ограничено фискално значение.

А пакъ необходимостта да се обрѣне внимание на добитъка отъ стопанска изгледна точка бие въ очи на всички повърхности наблюдателъ. При онова право отношение, което добитъка има къмъ земедѣлието, при сѫщественото значение на добитъка за промишленността, на да ли има нужда да се расправя, че е неизбѣжно констатирането колко добитъкъ има страната и още по-вече какъвъ добитъкъ, за да се види какво направление може да земе нашата промишленность подъ влиянието на живата стока. За всички столиченъ жители, безъ газетиране вънъ по България, е очевидно, че у насъ се насаждда вече едра промишленность. Запознаването съ важните условия на това ново явление въ стопанския животъ, е много-пѣнно въ всяко едно отношение, още повече че наблюдалеля ще се срещне съ това икономическо и социално явление въ самото му зачатие. Но първо място у насъ, до колкото е известно, заема дребната промишленность (или както сѫ я наричали официално, малката индустрия). Споредъ това и място необходимо е да се изследва тя, да се види въ какво е положение и какви благоприятни условия ще могѫтъ да ѝ се създадѫтъ. Не по-малко интересъ представлява и изучаване условията на търговията и нейните размѣри. Едно отъ най-важните условия, отъ които зависи не само усилването на земедѣлието, но общото подигране на цѣлия стопански бить и промишленността, е въпроса за кредита. Ето защо, мислѫ

че и този въпросът тръбва да влезе въ реда на сериозни издирвания.

На да ли иска дума, че тръбва да се обрне внимание, какви сѫ ония важни условия, които най-повече усилватъ стопанската дѣятелност, т. е. ония средства за съобщения, съ които си служи населението въ стопанскиятъ си предприемвания.

За да се дошълнатъ издирванията на важните предмети въ стопанския животъ на населението, необходимо е да се има предъ видъ и онаа част отъ производителността, която отива за храна на цѣлия държавенъ организъмъ. На късо, въпроса за даждията тръбва да се изучи въ всичката си пълнота, до колкото се коснова до общия вървежъ на стопанския животъ.

Неотложенъ е въпроса за даждията, особено въ това отношение, да се види, да ли отдѣляемата въ казната част не е отъ такова свойство, щото да пречи на пожелателното развитие на производителната дѣятелност.

Освѣнъ тѣзи въпроси, чисто материални, никакъ не се излишно да има свѣдѣнія и по въпроса, който има преко отношение къмъ стопанската дѣятелност, — свѣдѣнія за физическото състояние на населението и за условията на неговото умствено развитие. Слѣдъ сериозни издирвания не ще бѫде вече мѫжно да се получи една горѣ-долу правдива картина за общото икономическо положение на населението въ извѣстно място.

Ето цѣлъ редъ въпроси, които тръбва да се изучаватъ, и колкото по-рано се пристъпятъ къмъ тѣхъ, толкова по-добре за общото познание на отечеството. За правилно начало на това изучаване и желателна точность, цѣнна не само въ научно, но и практическо отношение, тръбва, споредъ мене, да се залови съ тази работа Статистическото Бюро, което, освѣнъ своите занятия по въпроса за населението, тръбва да пригърне всичките издирвания по стопанското положение на България. Поради това, мислѣ, че е необходимо да стане стопански пресмѣтъ по цѣла България.

Съзнавамъ, че издирванията по горѣпоменжитѣ въпроси иматъ доста широкъ размѣръ, но стига правителството да съдѣствова на Статистическото Бюро, предлагаемото нѣма да срещне необорими прегради въ осъществлението си.

За добиване цѣнни данни по горѣпоменжитѣ въпроси, мислѣ, че Бюрото тръбва да се заеме съ стопанския предметъ, така щото да начене събирането цѣнния статистически материалъ въ всяка една община. Събирането такива данни е доста мѫжно чрезъ администрацията или други прави-

телственни агенти: освѣнъ че недовѣрието и подозрителността на населението ще направи голѣми спѣнки, но и самитѣ събиратели въ много случаи, даже при най-голѣмото рѫчителство въ работата си, нѣма да схванятъ онова, което е най-сѫщественно. Заради това, съ цѣль да бѫде пресмѣтъ най-сполучливъ, администрацията тръбва да улеснява само задачата на предприетата работа, а главната роль да остане на Бюрото.

Опита въ подобни случаи е показалъ, че най-сигурни данни се получаватъ на мястото, което се изслѣдува; питаниета отправени къмъ населението, споредъ обстоятелствата, могатъ се изложи въ такава форма, щото населението лесно се увѣрява, че наистина нѣма никаква фискална пѣнь и показва сѫщинското положение на работата.

Освѣнъ това преко отношение къмъ мястните условия, вниманието на изслѣдователя може се обрна върху такива важни условия, които не сѫ могли да се предвидятъ отъ първоначалното предначертане за издирване.

Способа за събиране материала, споредъ мене, тръбва да бѫде такъвъ: агентитѣ на Бюрото щомъ пристигнатъ въ общ. управление, ще правятъ необходимите бѣлѣзки отъ всичките книги и книжа, които се намиратъ въ управлението. Слѣдъ това, заедно съ кмета и нѣколко души стари жители ще наченятъ пресмѣта отъ дворъ въ дворъ, отъ къща въ къща, като пълнятъ раздаденитѣ формуляри съ необходимите данни, споредъ показванията на всяки стопанинъ. Слѣдъ свършване пресмѣта на всичките дворове, хората, които сѫ присъствали при распитванието, и кмета ще завѣрятъ правилността на даденитѣ показания съ подписитъ си и съ удърание печата; този редъ да се държи въ всяка една община.

Разбираамъ, че спѣнките не ще бѫдятъ маловажни, особено като вземе човѣкъ въ внимание слабото на нѣкои мяста разглѣдие на населението. Но дано всичките прегради се докаратъ до възможния минимумъ, благодарение на това, че отношенията между лицата, които ще събиратъ свѣдѣнія, и населението, нѣма за какво да бѫдятъ напрегнати. Може да се очаква, което е и най-желателно, че слѣдъ първия опитъ само населението изобщо, а интелигентните сили между него изобщо, ще олеснятъ задачата на агентитѣ отъ Бюрото, а слѣдъ врѣме, като се съзнае възможността на дѣлото, тръбва да се надѣвамъ, че ще бѫде освободено и Бюрото отъ самото събиране сировия материалъ.

Както и да е, въ внимание къмъ голѣмото зна-

чение на такива свѣдѣниета за България, мислѣ, че трѣбва да се направи описаніе на единъ стопански пресмѣтъ въ една поне околия, и за такава най-изгодна намирамъ Софийската: растоянието и средствата за съобщение сѫ най-удобните условия отъ къмъ материалната страна.

Колко и да бѫдѫтъ несъвършени полученитѣ данни, тѣ ще иматъ сериозно значение: желаемитѣ издиранія ще създадѫтъ единъ твърдѣ важенъ препедентъ за по-нататъшно изучваніе стопанството и неговата производителностъ, ще посочатъ на слабитѣ страни въ стопанския животъ, ще дадѫтъ потикъ за добиваніе по-подробни свѣдѣния по извѣстенъ въпросъ, относящій се до общото познаніе на страната.

Колкото и да бѫде малко направеното добро нѣщо, и дума не ще, че то є значителенъ вносъ, а не нищо.

Този вносъ не може да не усили стремлението къмъ по-нататъшни издиранія, които ще ни послужатъ за нашето самопознание, а пакъ самопознанието у единъ народъ свободенъ и благоразуменъ нѣма да какъснѣ да се обрне въ самодѣятелностъ за пълно развитие на народните сили и постиганіе съжопоѣннитѣ завѣтни цѣли.

София, 25 август 1884 г.

Директоръ на Статистическото Бюро:

П. Калиновъ.

УПЪТВАНИЕ

за

СТАТИСТИЧЕСКИ ИЗДИРВАНИЯ НА БЪЛГАРИЯ.

I. Мѣстоположение.

1. Името на мѣстото: градъ, село, колиби. Името на общината, околията и окрѣга.

2. На коя рѣка, рѣчица, езеро или изворъ се намира описаното мѣсто? Въ коя долина, пла-
нина, поляна?

3. Границите отъ 4-тѣ страни: рѣки, мери,
планини.

4. Растоянието на описаното мѣсто до стан-
цията на желѣзнницата, посътето, до окрѣжний
градъ, до околийския градъ, до панаира, до уни-
лището, до болницата, до църквата, до сѫди-
лището.

5. Какви минерални богатства има въ мерата:
камени, варь, глина, вѣглища, желеѣзо, лѣжи и

пр.? Чии сѫ и какъ си служатъ съ тѣхъ? Самъ ли претѣжателя си служи прѣко или други нѣкои и на какви условия?

6. Нѣма ли други особенни природни условия: за ловеніе риба, поддържаніе съобщеніе презъ мѣчноходими мѣста и др.? Какъ си служатъ съ тѣхъ и какъвъ доходъ се получава?

II. Население и жилища.

1. Колко лица има отъ двата пола?

2. Какво измѣнение има въ числото на населеніето споредъ 1881 година и какви сѫ причинитѣ на това измѣнение.

3. Какъ се разподѣля населеніето по врѣсть, по домакинства, колко работника има всяко до-
макинство?

4. Колко двора има? колко къщи въ всяки дворъ? колко други сгради?

5. Има ли общественни сгради и за какво сѫ тѣ назначени (черкви, училища и пр.)?

6. Има ли къща, принадлежащи на вѣнканни лица? Какъвъ е занаята на вѣнканите? На чия земя сѫ къщата имъ? Ако на своя, то отъ кога я имать и на какви условия?

7. Колко къща сѫ на коренните жители?

8. Какъ сѫ расположени къщата и другитѣ сгради: наредъ ли? Има ли между тѣхъ праздно мѣсто или не? Какви сѫ улици: прости, криви? Пресичатъ ли се съ улички или не?

9. Колко струва направата на една къща съ двора и другитѣ стопански сгради въ града? Колко струва една къща съ земедѣлчески сгради въ селото?

10. Колко е наема на една къща за живѣніе, за занаячийница, за бакалница?

11. Има ли си планъ описаното мѣсто? Отъ кого е съставенъ и отъ кога?

12. Ставатъ ли често пожари и какви?

III. Землевладѣніе.

1. Какво пространство земя има въ общината и чия е тази земя: правителственна, вакъфска, монастирска, чифликска?

2. Колко земя има въ общината подъ: а) дво-
рове и сгради; б) градини; в) лози; г) ливади;
д) пасбища; е) гори и кории; ж) подъ праздни
мѣста?

3. Колко земя праѣдна, по-годна за обработ-
ваніе: драки, мочорливи мѣста и др.?

4. Колко земя има праѣдна, но негодна? Каква
е тя (птичища, канара, рѣка, блато и др.)?

5. Нѣма ли случай да се расчиствала праѣд-

ната земя или изсушавало мочорливото пространство и колко е струвало и каква изгода се е получувало?

6. Има ли общи стяжания, нива, пасища, ливади, гори, кории и пр. и колко?

7. Какъ си служатъ съ тъзи общи имоти: общината сама ли се ползова отъ тъхъ или ги дава на други лица и на какви условия?

8. Задълъжва ли се ламтение къмъ обсебването имъ?

9. Придобивала ли е общината земя отъ освобождението насамъ? Ако е придобивала, то отъ кого, по какъв начинъ, каква земя, колко, за какви потръби, съ каква цѣна? Какъ сѫ начепали да се ползоватъ отъ тази земя и какво изменение сѫ направили съ нея?

10. Какво значение има общия имотъ за всички жители отъ общината?

11. Колко земя има въ частни ръцъ и колко у всички стопанинъ?

12. Колко земя е ималъ всички преди освобождението и колко сега?

13. Кога е придобилъ всички стопанинъ земята си и какъ?

14. Ставало ли е отчуждение на земя за общественни работи (желѣзници, шоссе и др.) какво качество и колко? Ставало ли е то доброволно или по закона?

15. Има ли случаи да се е препродавала земя на частни лица, каква, колко, по коя цѣна?

16. Ставатъ ли раздѣли на земята (след смъртъта на стопанина и други случаи) и по какъв редъ?

17. Иматъ ли жителитѣ отъ сѫщата община купена земя отъ друго място? Каква, гдѣ, у кого и по каква цѣна?

18. Притѣжателитѣ сами ли си обработватъ земята или я предаватъ на други лица? На какви лица? На какви условия (срокъ, цѣна)?

IV. Земедѣлие.

1. Каква е почвата и подпочвата на земята? 2. Безъ торъ ли се обработва земята или съ торъ?

3. Какъвъ е тора, отъ гдѣ се взема и по каква цѣна?

4. Колко срѣдне количество торъ трѣбва за единъ увратъ?

5. Не се ли тори земята по нѣкой особенъ способъ.

6. Какво изменение въ урожая прави тора?

7. Какъвъ торъ трѣбва да се предпочете?

8. Колко вида земедѣлчески растения има и кога се съйтътъ?

9. Колко нива сѫ засѣяни пролѣтъ, колко есенъ, съ какво и по какъвъ редъ?

10. Какви земедѣлчески ордия се употребляватъ и отъ гдѣ се получаватъ?

11. Колко струва обработването единъ увратъ нива зимница и нива съ пролѣтно растение?

12. Какъвъ срѣденъ урожай дава всяки единъ видъ храна?

13. Каква е срѣдната цѣна на разни храни въ разно време на годината?

14. Колко кола слама рѣжена, житена, ечмяна дава единъ увратъ?

15. По колко се продава една кола слама въ разно време презъ годината?

16. Доста ли е произведения хлѣбъ за храна, ако ли не, то отъ гдѣ и по коя цѣна се докупва недостигащето количество?

17. Ако има излишно, то накаждѣ и по какви цѣни се изнасятъ?

18. Колко струва обработването една единица кукурузъ и какъвъ доходъ дава (безъ разноситетъ, всичко)?

19. Сѫщо за картофа, просото, лена, за конопа, за други растения?

20. Колко струва обработването на единъ увр. лозье и какъвъ е доходъ (всички и чистия)?

21. Какво се развѣждѣ въ градините? Какъвъ и колко зеленчуци въ бостаните? (зелье, ширеръ, лукъ, краставици, патлажени, тиква и пр.)? Какъвъ доходъ даватъ? Каква е арендата на земята за тъзи потрѣби?

22. Стигатъ ли всичките свои произведения за прехрана и поминъкъ? Ако ли не, то отъ гдѣ се дошълна недостатъка? Ако ли пѣкъ има излишъкъ, то накаждѣ се искарва и съ какви изгоди?

23. Каква е надницата на земедѣлеца: пролѣтъ, лѣто, есенъ, на мѣжъ, на жена.

24. Каква е годишната плата на работника и работницата, само пролѣтъ, лѣто, зима, есенъ?

25. Колко струва съдѣржанието на единъ работникъ?

26. Какви сѫ цѣнитѣ на главнитѣ предмети за съдѣржанието на работника (храна, дрѣхи)?

27. Какви способи има за водение стопанство (относително труда): а) наемъ постоянни работници; б) надничари; в) на увратъ, на копи и др.; г) исполица и пр.

28. Бива ли заемъ за работа и какви му сѫ условията?

29. Подобрило ли се е стопанството отъ осво-

бождението на съмъ или назадъ отива? Въ какво се е измѣнило и по какви причини?

30. Колко земя се взема подъ наемъ (аренда) и на какви условия за всяки видъ земедѣлческо растение.

V. Ливади и пасбища.

1. Колко земя има подъ ливади и пасбища?

2. Колко вида има ливади и пасбища: а) лажи; б) въртошки; в) полени; г) въ горитѣ и др. Има ли напустната оранъ за ливади, за пасбища и по какви причини е напустната?

3. Колко съно се получава и какво качество?

4. Задоволяватъ ли се жителите отъ собственни ливади, или наематъ отъ други владѣлци, или накъ съно си купуватъ? По каква цѣна се наема ливадата, купува съното и по кое време?

5. Ако съното е много, то кѫдѣ се дава излишека и по каква цѣна? Какви разноски има до-карванието му и до колко влияятъ на цѣната му всички плащания при вкарванието?

6. Колко разноски има прибирането съно на единъ увратъ или една кола.

VI. Добитъкъ.

1. Колко добитъкъ има едъръ, дребентъ? Измѣнява ли се числото му споредъ врѣмето на годината?

2. Съ какво се храни добитъка презъ годината? Колко съно, плѣва отива на единъ добитъкъ? Стига ли своеето захире?

3. Ползовать ли се отъ боклука на добитъка и какъ? Колко коли боклука се получава отъ добитъка?

4. Колко струва единъ бикъ, волъ, биволь, конъ, катъръ, магаре, овенъ, козелъ? За какви работи се употребляватъ, съ какво ги хранятъ и колко имъ е харча?

5. Колко струва една крава, биволица, една овца и една коза? Какъвъ харчъ имать и какви приходи даватъ?

6. Сами ли стопанитѣ потребляватъ приплода (тамазлѣка) и получаемитѣ произведения? Ако ги изнасятъ; то на кѫдѣ, кога и по каква цѣна?

7. Колко струва отхранването (откърмлението) единъ едиръ и дребентъ добитъкъ дома?

8. Колко млѣко, масло и сирене се получава отъ единъ добитъкъ?

9. Колко вълна дава една овца? Колко козина една коза?

10. Колко свини има? Какъвъ имъ е харча и какъвъ доходъ даватъ?

11. Какви и колко домашни птици има и какъвъ доходъ даватъ?

12. Има ли често болесть на добитъка, въ какъвъ размѣръ, отъ какви причини и какви мѣрки се взиматъ? Какъ се закоства падналия добитъкъ?

13. Има ли изменение въ числото на добитъка отъ освобождението на съмъ и по какви причини?

14. Качеството и гледанието добитъка подобрило ли се е нѣкакъ? Употреблявали се соль? Нѣма ли нѣкоя спънка въ това?

15. Нѣма ли въ описуемото място пчели, буби и др.? Въ какъвъ размѣръ сѫ намиратъ и какъвъ доходъ даватъ?

VII. Гори и кории.

1. Колко пространство гора и кория има въ описуемото място и чия е?

2. Какви видове дърва има и на каква врѣсть, колко гора за направи и колко дребна (за каква потрѣба)?

3. Колко пространства има изсѣчени преди освобождението, колко послѣ и какво правятъ съ тѣхъ? Напуштали ли ги да пораснатъ, разораватъ ли ги, или ги оставятъ за съно?

4. До колко се запазватъ горитѣ? Какво особено съдѣствува за истребленето на горитѣ?

5. Колко струва единъ увратъ гора (за градение и горене) отъ разни породи въ собственность и на изсичане?

6. Какъ си служатъ съ гората? Не я ли съжатъ по участъци?

7. Какъ ги вардятъ отъ произволното съчение и какво струва това вардение?

8. Често ли ставатъ произволни изсичания и съ каква цѣль? Колко дѣла има у мировий съдия? Колко обвинения и колко оправдания?

9. Какъ искарватъ материала отъ гората на пазаря?

10. Достатъчна ли е своята гора за градение, горене, ако не, то гдѣ, колко и по коя цѣна се купува недостигащото количество.

11. Ако се продаватъ дървата, кому, гдѣ, по каква цѣна на мястото и съ докарвание?

12. По каква цѣна се купува и продава едно дърво отъ разни размѣри и видове за градение.

13. Всички стоки отъ горитѣ: въглища, ликъ и пр. на кѫдѣ се искарватъ, по каква цѣна какъвъ доходъ даватъ?

VIII. Фабрики и заводи.

1. Има ли, чии сѫ, отъ кое време сѫ, съ какво се карать, какво работятъ?

2. Въ свои здания ли сѫ или въ чужди? Съ каква аренда?
3. Колко сгради заематъ и до колко сѫ голѣми?
4. Каквътъ материалъ преработватъ, отъ гдѣ се получва, по каква цѣна, по какви пактища се докарва и каква е кирията?
5. Цѣла година ли работятъ или само извѣстно врѣме?
6. Колко работника има презъ годината, какво върши всяки единъ и съ каква заплата?
7. Работятъ ли жени и съ каква плата?
8. Работятъ ли дѣца, на коя възрастъ и съ какви плати?
9. Колко часа въ денонощие работятъ голѣмитѣ и малкитѣ работници? Работятъ ли нощя?
10. Отъ гдѣ идатъ работници: отъ сѫщото място или отъ околните села? Колко сѫ първите и колко вторите?
11. Не е ли врѣда за здравието работата и какви предизителни мѣрки се взематъ?
12. Какъ се сдѣржа заведението отъ къмъ чистота, отъ къмъ всяка опасностъ? Вземени ли сѫ предизителни мѣрки? Колко нещастни случаи се имало?
13. Гдѣ живѣятъ работниците и въ какво помѣщеніе (игиеническата страна)?
14. Гдѣ се хранятъ работниците, отъ кого, какъ и съ какво? Цѣнитѣ на необходимите нѣща на мястото?
15. Какви условия има между господаря и работниците? Тѣхните взаимни отношения?
16. Колко стока се преработва въ годината?
17. Приблизителната стойностъ на фабrikата, заода и тѣхния приходъ.
18. На кждѣ и по какви пактища се искара обработената стока? Има ли господаря свои превозни срѣдства или наема мястни жители?
19. Каквѣ влияние има фабrikата, завода на мястото земедѣлие?
20. Какви мелница има на мястото и съ колко камъка?
21. Колко зърно се смила презъ годината и колко зематъ за млене на килото зърно?
22. Има ли тухлени и керамидни заводи? Колко и каква величина пещи иматъ. Колко сгради за готовата стока? Какви работници? Колко работятъ съ каква плата? Колко струва глината? Каквътъ е дохода?

IX. Дребна промишленостъ.

1. Какви причини сѫ предизвикали промисела въ еди кое място? Не се ли е появилъ той благ-

- годарение на неприятната (за земедѣлие) почва, отъ малкото земя или пакъ отъ многото даждия, които тѣжатъ върху населението?
2. Не се ли появилъ промисела отъ това, че сѫществуватъ особенни благоприятни условия за добиване сирови и искарване обработени производствени?
3. Каквътъ е исторически вървежъ на промисела и какви характерни черти се забѣлѣзватъ въ неговото развитие отъ самото му начало и до днешния денъ? Не е ли претърпѣлъ особено изменение отъ освобождението насамъ?
4. Въ кои села и мяста се срѣща промисела?
5. Колко промишленни завѣдения има и колко лица въ тѣхъ: възрастни хора и малки, мажи и жени?
6. Какво е помѣщението на промишленното завѣдение (подробно описание)?
7. Каква сила е въ употребление: хора, животни, вода, пара?
8. Какви сѫ ордията и машините, тѣхните названия и описания? Рѣчни или механически, купени или самодѣлни? Какво се върши съ всѣко едно ордие? Колко врѣме трае едно ордие?
9. Каква сирова стока най-повече се работи, какви други помагателни (имената имъ и подробно описание)? На какви сортове се раздѣля сировия материалъ по качествата си и кои отъ тѣзи послѣдните иматъ най-голѣмо влияние върху добрината на обработената стока?
10. Колко способъ сѫществуватъ въ производството (описанието имъ)? Кои отъ тѣхъ сѫ особено важни за качеството на обработената стока и съ какво се достига най желателното ѝ качество?
11. До колко скоро се изучаватъ тѣхническите способи и каква имъ е послѣдователността?
12. Какви трѣбва да бѫдатъ свойствата на работника въ продължителното и послѣдователното изучаване промисела?
13. Какви стоки се изработватъ и нѣма ли какви годѣ особенности въ приготванието имъ?
14. До колко е голѣмъ размѣра на изслѣдувания промисель? Самси ли майстора искара готова стока, или е подчиненъ на по едъръ приемачъ?
15. Какъ се раздѣля труда въ промисела? Обработва ли се сировото напълно или то преминава въ други рѣщи за да стане пригодно за употребление? Дѣ се свирива обработванието? Не отива ли въ друга занаятчийница, въ друго село?
16. До колко отърва или неотърва осамотеното

положение на майстора въ купуване материалъ, въ работа, въ искарване стока на пазаря? Сравнителното положение на осамотения майсторъ и на наемника?

17. Колко работника има въ една занаятчийница и на какви условия работихът? Колко имъ се плаща? Какво предизвиква скъпни заплати на работниците? Какъвъ е минимума, който задоволява работниковитѣ потреби?

18. На коя връстъ постижаватъ момчета, като ученици въ занаятчийницата и на какви условия? Колко врѣме се учатъ и кога ставатъ вече майстори (подробно описание всичкитѣ вътрѣшни условия)?

19. Какви сѫ всичкитѣ отношения на майстора къмъ занаятчийницата, работниците и учениците?

20. Какъвъ е основния капиталъ на занаячийницата? Какъвъ е най малкиятъ капиталъ необходимъ за занаятчийницата? Стойността на особните части на особния капиталъ?

21. Какъвъ е оборотниятъ капиталъ? Колко е минималната му за промисъла величина?

22. Какъвъ е всичкия доходъ? Колко издѣлия приготвя единъ работникъ въ единъ день, въ една недѣля, въ единъ мѣсецъ, въ една година? Колко и какви сѫ всичките разноски на произведението? Какъвъ е чистиятъ доходъ (безъ направенитѣ разноски)?

23. Колко трае работата презъ дена, въ разно време на годината, презъ годината?

24. Отъ гдѣ, кога, какъ и на какви условия се добива сировия материалъ? Самъ ли производителятъ купува материала или презъ други лица? Каква е разликата въ цѣнитѣ на стоката въ 1-я и 2-я случаи? Колко струва докарванието сировия материалъ?

25. Кога, какъ и кждѣ се искарва готовата стока и колко струва това искарване?

26. Какъ се продава искараната стока: изцѣло, на дребно, на готови пари, на вѣра? Има ли посрѣдници между производителя и потребителъ, и какво влияние има това посрѣдничество върху цѣнитѣ на стоката?

27. На готови пари ли се издѣржа занаятчийницата или на вѣра? Ако на вѣра, то на какви условия и какъ влияятъ тѣ на промисъла?

28. Самичкъ ли майстора си кара занаята или влиза въ нѣкакви съдружия; въ какви, на какви условия и пр.?

29. Какво място заема промисъла въ другите занаяти (главно, помагателно)? Нѣма ли влияние на земедѣлието и какво: въздида ли го или на-

щърбява? Нѣма ли случай съвсѣмъ да се зарѣзва земедѣлието поради промисъла?

30. До колко промисъла въздида благосъстоянието на населението и въ какво отношение?

31. Какво влияние показва промисъла за здравието: помѣщението и съдържането, самия способъ на труда? Каква е смъртността? Каква е срѣдната връстъ за тѣлесното отпадване на работниците въ промисъла?

32. Какво влияние има промисъла на умственото развитие на населението, развива ли го или го затежава? Нераждда ли нѣкакъвъ къмъ учение? Какъвъ е минимума на познанията за промисъла и до колко се развива наклонността къмъ книжевността?

33. Какво влияние има промисъла на правителствеността на населението: какъ влияе на семѣйниятъ животъ, до колко има влияние на наклонността къмъ ниянство, рїзвратенъ животъ и пр.?

34. Какви недостатъци се срѣщатъ въ промисъла: въ тѣхниката, въ орданията, въ способа на производството и пр.? Не среца ли спѣнки промисъла въ раздѣленето на труда, въ купуване сировий материалъ въ искарване обработена стока съ кредита и пр.?

35. Има ли промисъла бѫдже при сегашното си положение? Какъ можатъ се поправи недобрите му страни за неговото развитие? Ако безъ друго пада той, то нѣма ли условие за насаждане новъ промисълъ въ изслѣдуемото място?

Х. Търговия.

1. Какви търговски заведения има и съ каква търговия?

2. Отъ гдѣ купуватъ стоката и кому я продаватъ?

3. Продава ли се на вѣра и на какви условия?

4. На каква сума се купува и продава въ годината и каква е печалбата?

5. Ставатъ ли панаири, по кое време, и колко дни траятъ?

6. Каква стока, отъ гдѣ и колко се докарва на панаира? Колко се купува и продава?

7. Не става ли всѣка недѣля пазаръ, какво се купува, продава, колко и на каква сума?

8. Каква е разликата въ цѣнитѣ на стоките въ дюженитѣ срѣщу пазарнитѣ?

9. Въ какви условия сѫ кръчмитѣ? Даване на вѣра, залогъ, значение на кръчмитѣ въ селските общини?

10. Има ли особени благоприятни условия за търговията: голѣмъ пажъ, станция, сборъ и пр.?

ХІ. Кредитъ.

1. До колко е голъма нуждата отъ кредитъ и какъ си служи населението? Отъ гдѣ зема пари и на какви условия?

2. Какви общественни касси има, до колко тѣ отговарятъ на нуждите на населението? Какво имѣтъ обращението и дохода?

3. Съ какви лихви се зематъ пари отъ частни лица и какъ се исплащатъ. Не се ли плащатъ съ работа и въ каквъ размѣръ?

4. На каквъ срокъ и въ кое време най-много се нуждае населението отъ кредитъ?

5. Нѣма ли никакви кредити въ натура, въ каквъ размѣръ и на какви условия?

ХІІ. Пажтища.

1. Какви пажтища минуватъ презъ изслѣдуемото място и въ какво положение се намиратъ? Кой ги поддържа?

2. Отъ освобождението насамъ оправило ли се положението на пажтищата и мостоветъ?

3. До колко подобрениетъ пажтища помагатъ за искарване мѣстните произведения?

4. Какво влияние желѣзницата и шоссето сѫ показали върху стойността на горите, земите, върху земедѣлието и върху общото благосъстояние?

5. Има ли населението голъма нужда отъ прокарване новъ пажтъ?

ХІІІ. Даждия.

1. Колко се плаща въ хазната и за обществени потреби?

2. Има ли недобори разни видове и колко?

3. По какви причини сѫ се натрупали недоборите?

4. Къмъ какви срѣдства се прибѣгвало за исплащане даждията?

5. Тѣжки ли сѫ даждията? Каква разлика се срѣща въ тѣхъ сега сравнително съ времето до освобождението?

6. Какви разноски има за религиозни потреби, за училище и пр.?

7. Какви неудобства се срещатъ въ времето и способите за взимание данъците?

8. Какво отношение има земния налогъ къмъ чистия приходъ отъ земята изобщо и отъ разни видове обработана земя особено?

9. Има ли натурални повинности, които да тегли населението и въ каквъ размѣръ?

10. Исказва ли се желание отъ населението да се приложатъ натуралните повинности въ парични и какви се показватъ удобствата и неудобствата?

ХІV. Врачение и общественно призрѣніе.

1. Има ли близо болница? Ако не то къмъ какви врачебни срѣдства прибѣгватъ? Какви сѫ мѣстните цѣрачи?

2. Има ли на близо фелдшери, и други лица които пресаждатъ шарката и каква плата получаватъ?

3. Колко има сакати, немощни и сирачета, и кой ги гледа?

4. Има ли просеци и колко сѫ? По коя причина сѫ тръгнали да просятъ? Гдѣ се прехранватъ?

5. Има ли бездомни и съ какво се поминаватъ?

ХV. Народно образование.

1. Колко училища има, отъ кога сѫ, и на чии срѣдства се издържатъ?

3. Колко има учащи и учави се отъ двата пола?

3. Какви измѣнения сѫ станжали въ училището (въ числото и състава на учащите и учави се) отъ дена на отварянието на училището?

4. Нѣма ли частни лица, които да учатъ у себе си? Колко сѫ такива учащи и учави се? На какви условия, какво, колко време и какъ учатъ? Какъ е резултата на това обучение?

5. Колко книжовни има въ описуемото място?

ХVI. Благосъстоянието на една богата, срѣдня и бѣдна челядь.

1. Каквъ е дохода на една градска, селска челядь, богата, срѣдня и бѣдна?

2. Каквъ е расхода при единъ срѣденъ съставъ на челядъта?

3. Какво е изобщо икономическото положение на населението въ описуемото място?

София, 25 август 1884 год.

Директоръ на Статистическото Бюро:

П. Калиновъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИНИКЪ“.

(Агенция Ханъстъ).

10 септемврий.

Цариградъ. Има признаки на сближение между Русия и Турция. Говори се, че наскоро щяла да дойде една особена руска миссия въ Цариградъ за да връчи Султану една руска декорация. На това нѣщо се дава особено значение, защото се мисли, че никой Султанъ не е получавалъ до сега такива ордени, по

причина на религиозният характеръ, който имъ е присвоенъ.

Султанът е подариъл на Черногорския князъ палата, когото притежаваше бившият Хедивъ Исмаилъ паша при Емиръ Джамиси на Босфора.

Марсилия. Въ Испания вчера е имало 9 холерни смъртни случаи, а въ Италия 256, отъ които 161 въ града Неаполь.

Парижъ. Телеграмми, изъ Английски изворъ въ Каиро, искатъ да кажатъ, че въстанниците вдигнали обсадата на Хартумъ и че поради това экспедицията въ Суданъ става безполезна.

Берлинъ. Императоръ Вилхелмъ заминъ днес преди пладнъ за Ескиченъ за да присъствова на парада на осмий армейски корпусъ.

Прочее распръснатъ слухове, че се било ужъ случило нѣкакво нещастие на Императорътъ, съмъ съвършено безосновни.

11 септември.

Парижъ. Вчера въ Марсилия е имало 23 холерни смъртни случаи, а въ Тулона 2. Въ Испания 15 смъртни случаи. Въ Италия 273 смъртни случаи, отъ които 152 въ Неаполь и 1 въ Римъ.

Лондонъ. Оправдрава се мълвата, че Англия се била ужъ изоставила отъ мисълта си да испрати войски въ Суданъ.

В. „Times“ настоява върху нуждата да се запази Хартумъ.

Кайро. До сега, освенъ Франция, ни една друга отъ силите не е връжила на Египетското правителство протестация относително спиранието амортизациите на общественният дългъ. Но все пакъ се върва, че всички освенъ Англия ще протестираятъ.

Протестацията отъ силите ще се отнася единствено до нарушението на закона за ликвидирането на общ. дългъ.

Протестацията отъ страна на кассата на общественният дългъ е подписана само отъ Австрийски и Английски комисари, понеже Френски и Италиански отсътствоватъ по отпускъ.

Римъ. Вѣстникъ „Voce della Verita“ казва, че Римският градски глава (кметъ) е искачалъ желание да се изрази на Папата признательността на населението на г. Римъ за проекта му да учреди болница за холеричитъ въ Ватиканъ. Папата отъ своя страна е изразилъ своето задоволение отъ тази на кмета постъпка, на когото тя прави голъма честъ.

Цариградъ. Седемътъ турски медици неодавна допълнително назначени за да зематъ участие въ работите на санитарни съвети противъ желанието на чуждестранните делегати, и назначението на които бѣше предизвикало единакви протестации отъ всякой началникъ на миссии, съ получили заповѣдъ съ едно султанско иреде отъ $\frac{4}{16}$ того да взематъ участия въ санитарната служба, и следователно тѣ ще се представятъ въ санитарния съветъ въ събранието му, което ще стане на $\frac{16}{28}$ того.

Въ началото се предвиждаше нѣкакво си спречкване, но днес се мисли, че ще се постигне едно помирение, което ще премахне мъжчинитъ, тъй като новите делегати ще има да се приематъ като врѣмени и почетни въ специалните събрания на съвета и то само нарочно при сегашният случай.

Лондонъ. Вѣст. Times се съмнѣва, че е имало Френско-Руски съюзъ съ цѣль да си поддѣлятъ Китай.

С.-Петербургъ. Извѣстяватъ, че въ Ровнай при Саратово е имало кървави сбивания между руски селяни и германски търговци — Имало е 10 убити и 30 ранени.

Римъ. Г. г. Депретисъ, Женала, Маглиани и Гриналди ще се събератъ въ петъкъ на съвѣщание у Страделла за да размислятъ върху измѣненията които дружествата на трапангите склоняватъ да се внесутъ въ текста на конвенцията касающи се до въпросътъ за транвайнъ.

Отъ Върховий Кассационенъ Съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 399.

Гражданското отдѣление на Върховий Кассационенъ Съдъ, обявява за знание на интересуващите се стърни и лица, че въ съдебното му засѣданія през идущия мѣсяцъ октомврий, ще се разгледатъ слѣдующите дѣла:

На 1 октомврий гражданското дѣло № 194 по описа, на Александъръ Икономовъ, повѣренникъ на Игнатъ Иваловъ, Живко Илиевъ и Савва Младеновъ, отъ сел. Боровица (Бѣлоградчикско), съ Османъ Феизула, настойникъ на джамиятъ, Х. Юсенинъ и Хаджи Мехмедъ, за една ливада.

На 4 октомврий гражданското дѣло № 195 по описа, на П. Горбановъ, повѣренникъ на жителите отъ село Градишица, съ жителите на с. Громинъ (Вратчанско) за половинъ отъ суватъ „кѣрнино“;

Гражданското дѣло № 196 по описа, на Хасанъ Сулимановъ, съ Санда Николова, отъ г. Ломъ, за 1000 гр.

Гражданското дѣло № 197 по описа, на Кирилъ Яневъ, съ Ангелина М. Мантова, отъ г. Силистра за недвижимо имущество;

На 8 октомврий гражданското дѣло № 198 по описа, на Илия Д. Вълчевъ, повѣренникъ на Никола Стояновъ, кметъ на с. Брусенъ (Тетевенско), съ Мунъо Мариновъ и Маринъ Ничевъ, за 1000 грона;

Гражданското дѣло № 199 по описа, на жителите отъ с. Бобовъ-Долъ (Дупничко), съ жителите на село Чуковицъ (Радомирско), за гора;

Гражданското дѣло № 200 по описа, на Петър Вълковъ отъ г. София, съ Софийското градско общинско управление, за 550 лева;

Гражданското дѣло № 201 по описа, на Георги Х. Ивановъ, отъ г. София, съ управителя на Софийското барьерно право Иванъ Грозевъ, за 630 лева;

На 11 октомврий гражданското дѣло № 202 по описа, на Х. Симеонъ Х. Вичевъ, съ Димитъръ П. Мариновъ, отъ г. Шуменъ, за 70 лири турски;

Гражданското дѣло № 203 по описа, на Христо Ивановъ и Якимъ Поповъ, повѣренници на Никола Недковъ, съ Ефтимъ Филевъ, отъ г. Русе, за една кѫща;

Гражданското дѣло № 204 по описа, на Д. В. Мантовъ, повѣренникъ на Кавафъ-Али-Бей, съ Актаръ Хашимъ, отъ г. Русе, за 780 грона;

Гражданското дѣло № 205 по описа, на Д. В. Мантовъ, повѣренникъ на Мажхърдичъ Чакърианъ, съ Исмаилъ Х. Юсменовъ, отъ г. Шуменъ, за 94,798 $\frac{1}{2}$ гр.

На 15 октомври гражданското дѣло № 206 по описа, на Х. Петя Х. Ивановъ Бакърджиевъ, съ Стефанъ Василевъ, отъ г. Севлиево, за наследство;

Гражданското дѣло № 207 по описа, на Петръ В. Оджааковъ, съ Василь Стояновъ, отъ градъ Русе, за недвижимъ имотъ;

Гражданското дѣло № 208 по описа, на Никола Желиасковъ, съ Димитръ Радановъ, отъ градъ Разградъ, за 120 овци;

Гражданското дѣло № 209 по описа, на Манолъ А. Коѫжабашооглу, отъ г. Варна, съ Варненската мюсюлманска община, за място.

На 18 октомври гражданското дѣло № 210 по описа, на Пайтанджи Сали Юсуповъ Юлерли, отъ г. Русе, съ Капти Кара-Сюлеимановъ, отъ с. Баждинъ, за 680 лева;

Гражданското дѣло № 211 по описа, на Иванка и Трифонъ, Божидарови, съ Юранъ Щомановъ, отъ г. София, за 2767 гроша и 35 пари;

Гражданското дѣло № 212 по описа, на К. Помяновъ, повѣренникъ на Н. В. Станевъ, съ Еленка Тишева, отъ г. Вратца, за наследство и пари;

Гражданското дѣло № 213 по описа, на Велчо Христовъ, отъ градъ Разградъ, съ Гарабетъ Ерианъ, за два биволи.

На 22 октомври гражданското дѣло № 214 по описа, на Алекси Христовъ, отъ градъ Разградъ, съ Гарабетъ Ерианъ, за 800 рубли;

Гражданското дѣло № 215 по описа, на Михалъ Христовъ, живущъ въ г. Никополь, съ Абединъ Омеровъ, отъ г. Русе, за 5059 гроша и 28 пари;

Гражданското дѣло № 216 по описа, на Д. Ценоевичъ, повѣренникъ на Ахмедъ Калтакчиевъ, отъ г. Свищовъ, съ Свищ. град. общ. управление, за едно място.

Гражданското дѣло № 217 по описа, на Танасть Патлевъ съ Димитръ Кара-Дяковъ отъ градъ Шуменъ, за 4900 гроша.

На 25 октомври гражданското дѣло № 218 по описа, на Мехмедъ Бояджи Хюсениновъ и Салимъ Алиевъ, съ Саджъкъ Геронъ, отъ г. Разградъ, за 875 лева;

Гражданското дѣло № 219 по описа на К. Помяновъ, повѣренникъ на Карль Амштеръ, живущъ въ г. София съ Михалъ Веселиновъ, кассиеръ на Софийскиятъ градски съвѣтъ, за 3682 лева;

Гражданското дѣло № 220 по описа, на Симеонъ Чанковъ, отъ г. Пловдивъ, съ пълномощника на Павла Мишичъ отъ г. Зайчаръ (Сърбия) Иванъ Великовъ, за 60 Австрийски жълтици;

Гражданското дѣло № 221 по описа, на Георги Мочовъ, отъ с. Петерница (Пловдивенско), съ Гена Кръстева отъ г. Пловдивъ, за една пива.

На 29 октомври гражданското дѣло № 222 по описа, на Лука Ангеловъ, съ Мони Добревъ, отъ г. Добричъ, за улукъ на воденица;

Гражданското дѣло № 223 по вписа, на Мадамъ Юлии Сеечъ, съ Х. Ахмедъ Х. Ибшъ Беевъ отъ г. Русе, за 833 лева;

Гражданското дѣло № 224 по описа, на Стоянъ Да-мяновъ, кметъ и пълномощникъ на жителите отъ село Дойренци (Ловченско), съ Стоянъ Гачевъ, за мера, и

Гражданското дѣло № 225 по описа, на Зоица Николова, съ Петър Чаушовъ, отъ г. Силистра за едно място.

София, 12 септември 1884

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3222.

На 20 текущи мѣсяцъ септември, на 2 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщеніето на Видинската окръжна постоянна комиссия, ще се произведе публиченъ търгъ съ тайна конкуренция, за отдаванието на предприемачъ преправата правителственый хамбаръ въ г. Видинъ на казарми.

Цѣната на работата вълиза на 55000 лева.

Исканий залогъ е 2750 лева.

Плана, поемнитѣ словия, смѣтката и въобще подробнитѣ условия, можтъ да се видятъ въ всѣки присъственъ день и частъ въ канцелариата на казанната комиссия.

София, 8 септември 1884 год.

Отъ Министерството на Просвѣщението.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2932.

Отъ дванадесетъ държавни стипендии за въ висши учебни заведения въ странство, раздадени съ до сега само седемъ; петъ останахъ вакантни, по причина, че не съ се явили кандидати, които да притежаватъ изискуните условия. Тѣ съ по слѣдующите специалности:

1. Една стипендия по земедѣлїето и лѣсоводството;
2. Една — по минното инженерство;
3. Една — по инженерство за мостове и шоссета;
4. Една — по химията, и
5. Една — по търговскитѣ науки въ търговска академия.

Умоляватъ се редакторитѣ на българскитѣ вѣстници да препечатятъ настоящето обявление.

София, 5 септември 1884 год.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1933.

Всъдѣствие на върлующата епизоотия (болестъ по говедата) въ Румъния, съгласно постановленіето на Медицински Съвѣтъ подтвърдено отъ г. Министра на Вътрешните Дѣла, запрещава се внасянието въ Княжеството отъ Румъния на говеда, кожи и рога до второ распорѣждане.

София, 5 септември 1884 година.

За главенъ лѣкаръ: д-ръ Мирковъ.

Секретарь лѣкаръ: Матинчевъ.

Славянска Бесѣда въ София.

ОБЯВЛЕНИЕ

Въ сѫбота на 15 того въ 7 часъ вечерта ще се истеглятъ въ мястностите на дружеството 3 облигации по 100 и 4 по 50 лева.

Поканватъ се г-да членовете и притежателите на облигациите да присъстватъ при тиража.

София, 7 септември 1884 г.

2—(1284)—2

Настоятелството.